

РЕШЕНИЕ

№ 764

гр. София, 14.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 64 СЪСТАВ, в публично заседание на осемнадесети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: МИРОСЛАВА П. ИЛЕВА

при участието на секретаря ПЕТЯ ЦВ. СЛАВОВА
като разгледа докладваното от МИРОСЛАВА П. ИЛЕВА Гражданско дело № 20211110140104 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл.124 ГПК.

„ДЗИ – Общо застраховане“ ЕАД е предявило иск по чл.410, ал.1, т.2 КЗ срещу Столична община за сумата от 470,24 лева - непогасено вземане за изплатено застрахователно обезщетение и ликвидационни разноски за щети върху л.а. „М* с рег. № * КК, обект на сключен с ищеца договор по застраховка „каска“, които щети са причинени при ПТП от 25.01.2020г. около 18:00ч. в гр. София, при движение по бул. „Искърско шосе“ поради попадане на автомобила в дълбока и необезопасена дупка на пътното платно, ведно със законна лихва от 08.07.2021г. (подаване на исковата молба) до окончателното плащане.

Ищецът твърди, че платил застрахователно обезщетение по договор за имуществена застраховка „каска“ по повод ПТП, настъпило при преминаване на автомобила, обект на застраховката, през необозначена и несигнализирана неравност (дупка) пътното платно на улица в гр. София. Твърди, че мястото на инцидента е общински път и задължение за поддържането му в изправно състояние, както и за сигнализирането на неравност на пътното платно по закон, е на ответника. Наличието на необозначена и несигнализирана неравност на пътното платно се дължало на неизпълнение на тези задължения и бездействието на лицата, натоварени от ответника със задълженията за осигуряване на необходимите условия за безопасно преминаване по платното за движение, било основание за ангажиране на регресната отговорност на ответника за платеното обезщетение и ликвидационните разноски.

В срока по чл.131 ГПК ответникът е подал отговор на исковата молба. Излага доводи за липса на конкретизация на обстоятелствата, при които е настъпило твърдяното ПТП. При изпълнение на задълженията за поддръжка и стопанисване на общинските пътища ответникът възлагал тези дейности на дружества по силата на сключвани договор по реда на обществените поръчки. Такъв договор бил сключен с консорциум „Щрабаг – Трансгео“ ДЗЗД, ЕИК 177361092, на което дружество по ЗЗД било възложено извършване на рехабилитация на бул. „Искърско шосе“ в участъка от бул. „Христофор Колумб“ до ул. „Туше ДелиИ.“. Оспорва наличието на елементите от фактическия състав на търсената отговорност. Оспорва наличието на валидно застрахователно правоотношение, тъй като не се доказвало заплащането на вноските от застрахователната премия. Твърдяното преминаване на автомобила през неравност на пътното платно на соченото място не било доказано поради липса на съставен протокол за ПТП. Не било

доказано дали процесното събитие е покрит по твърдяната застраховка риск. Евентуално ищецът бил изплатил застрахователно обезщетение, без да е налице валидно основание за това. Оспорва иска и по размер. Прави възражение за съпричиняване на вредите от страна на водача на автомобила.

На основание чл.219, ал.1 ГПК по искане на ответника съдът е допуснал привличане на трети лица – помагачи на страната на ответника, а именно : „Трансгео“ ЕООД, ЕИК 040248911, „Щрабаг“ ЕАД, ЕИК 130463628 и „Страбаг“ – дружество с ограничена отговорност с рег. № 010676681, чрез „Страбаг Сп.з.о.о. – клон България“ КЧТ, ЕИК 204959403.

Ответникът е оттеглил искането си за предявяване на обратни иски спрямо третите лица – помагачи съгласно молба от 12.05.2022г.

Третото лице – помагач „Трансгео“ ООД, е взело писмено становище, с което оспорва иска. Не било доказано валидно застрахователно правоотношение по застраховка „каска“, защото не било доказано плащането на всички премийни вноски. Освен това не били приложени и Общите условия към застрахователната полица. Не били доказани елементите от фактическия състав на търсената отговорност. Оспорва иска и по размер.

Третото лице – помагач „Щрабаг“ ЕАД е взело писмено становище, с което оспорва иска. Оспорва наличието на твърдяното застрахователно правоотношение, както и заплащането на застрахователно обезщетение. Възражава, че е налице валидно уведомление от страна на застрахования спрямо ищеца за процесното събитие поради това, че уведомлението не е подписано от застрахования.

Третото лице – помагач „Страбаг“ – дружество с ограничена отговорност с рег. № 010676681, регистрирано в Република Полша, седалище и адрес на управление : Република Полша, гр. Прушков, ул. „Парневска“ № 10 чрез „Страбаг Сп.з.о.о. – клон България“ КЧТ с ЕИК 204959403, седалище и адрес на управление : гр. София, бул. „Цариградско шосе“ № 115г, ет.8, не е взело становище по предявения иск.

Софийски районен съд, като взе предвид предявените иски, възраженията срещу тях и доказателствата по делото, намира следното:

В тежест на ищеца е да докаже, че в качеството си на застраховател по договор за имуществено застраховане е платил твърдяното застрахователно обезщетение за щети, които са причинени вследствие на преминаване на автомобил, обект на сключен при ищеца договор за имуществено застраховане, през необезопасена и необозначена неравност на пътното платно на улица в гр. София, размер на причинените вреди, наличие на валидно застрахователно правоотношение по застраховка „каска“, както и действителния размер на вредите към датата на настъпване на събитието.

Съдът приема за установено, че 25.01.2020г. около 18:00ч., в тъмната част на денонощието, водачът на л.а. „М* с рег. № * КК се в движил в гр. София по бул. „Искърско шосе“ с посока кв. „Абдовица“ и по време на движение е преминал през несигнализирана и необезопасена неравност на пътното платно (дупка), което станало причина за увреждане на автомобила. Посочените фактически изводи се основават на показанията на разпитания като свидетел водач на процесния автомобил – Р. Г., и на приетото без възражения заключение по съдебно – автотехническата експертиза, което се кредитира от съда и съгласно което от техническа гледна точка е възможно установените върху процесния автомобил увреждания да са получени вследствие на преминаването му върху неравност (дупка) на пътното платно. Твърдения в исковата молба механизъм на събитието е деклариран от застрахования в приетото като доказателство уведомление за щета № 44212132002383. Предвид приетото заключение по съдебно – почерковата експертиза, което се кредитира от съда, остана недоказано оспорването на автентичността на уведомлението за щета. По делото няма доказателства, които да разколебават така направените изводи относно механизма на събитието или да сочат на друга причина за възникване на инцидента.

Ответникът и третото лице – помагач „Щрабаг“ ЕАД не ангажираха доказателства в подкрепа на възражението си за съпричиняване, обосновано с управление на автомобила с несъобразена скорост. При това по арг. чл.154, ал.1 ГПК съдът приема, че възражението е

недоказано.

Като доказателство по делото е приета сключена при ищеца застрахователна полица № 440119213127953 с обект процесния автомобил с период на застрахователно покритие 07.12.2019г. – 06.12.2020г. От заключението по съдебно – почерковата експертиза, прието без възражение от страните, което се кредитира от съда, се установява, че полицата не е подписана от застрахователя Роребрт Р. Г.. При това съдът приема за неспазена изискуемата от закона писмена форма за действителност на договора за застраховка – чл.344, ал.1 КЗ. При претендирано суброгационно право ответникът може да прави възраженията, които ищецът в качеството си на застраховател е могъл да направи спрямо застрахованото лице, в чиито права ищецът претендира да е встъпил. В случая застрахователят не е можел да противопостави на застрахованото лице възражение за недействителност на застрахователния договор по застраховка „автокаска“ поради неспазване на изискуемата по закон писмена форма предвид това, че приел плащане на първата вноска от застрахователната премия (видно от приетата като доказателство сметка № 19112914636862/29.11.2019г. – л.154 от делото). Така с поведението си, приемайки плащане на първата вноска от застрахователната премия, застрахователят (ищец) не е имал право да оспори наличието на валидно застрахователно правоотношение по застраховка „каска“ при предявяване на процесната щета. В случая неспазването на предписаната от закона форма за действителност на застрахователния договор на основание чл.293, ал.3 ТЗ (приложима за търговските сделки, каквато е застрахователната сделка – чл.1, ал.1, т.6 ТЗ) не води до недействителност на застрахователния договор, щом от поведението на застрахователя може да се заключи, че не е оспорил действителността на волеизявлението. При това предвид нормата на чл.293, ал.3 ТЗ съдът приема, че макар и при неспазена писмена форма за действителност на договора за застраховка е налице валидно застрахователно правоотношение.

Плащането на първата по ред вноска от застрахователната премия, чийто падеж е на 07.12.2019г., се установява от приетата като доказателство сметка № 19112914636862/29.11.2019г. (л.154 от делото), което е условие за влизане в сила на договора за застраховка – арг. чл.351, ал.3 КЗ. Ирелевантно е плащането на последващите премийни вноски, защото няма възражение за прекратяване на договора поради неплащането им – чл.368, ал.2, т.3 КЗ, както и няма данни за направени удръжки поради неиздължаване на застрахователна премия при твърдяното плащане на застрахователното обезщетение – чл.369, ал.2 КЗ.

Процесното събитие е пътнотранспортно произшествие, като предвид условията на сключения застрахователен договор – „каска +“, следва да се приеме, че събитието е покрит по застраховката риск.

От приетото от фактическа страна следва, че пътнотранспортното произшествие е настъпило на улица в населено място – гр. София, за която не се доказва да се явява едновременно и участък от републикански или общински път, поради което Закона за пътищата, на основание чл. 1, ал. 2, т. 1 от него, не намира приложение. Съгласно чл.167, ал.1 и ал.2, т.1 ЗДвП, службите за контрол, определени от кметовете на общините, контролират в населените места изправността на състоянието на пътната настилка, пътните съоръжения и пътната маркировка, като администрацията сигнализира незабавно за препятствията и ги отстранява във възможно най-кратък срок. Следователно, по силата на ЗДвП на Столична община е вменено задължение да стопанисва и поддържа улиците в София, което включва и недопускането, съответно отстраняването на неравности по тях. Общината изпълнява тези дейности чрез служителите си или други лица, на които е възложила изпълнението на посочените задължения, като носи обективна гаранционно - обезпечителна отговорност при действията / бездействията на лицата, натоварени с извършването на възложената работа по поддръжката на улиците на територията на съответното населено място. Според даденото в т. 3 от ППВС № 4/30.10.1975 г. разрешение, собственикът на вещта, отговаря по чл.45 ЗЗД, съответно по чл.49 ЗЗД при възможност за обезопасяване на вещта, ако това не е направено, като отговорността по чл.50 ЗЗД е в случаите на невъзможност да се обезопаси вещта, в която хипотеза вредите са причинени от присъщите на вещта свойства. В настоящия случай, собственик на улицата, на основание чл.2, ал.1, т.2 ЗОС вр. § 7, ал.1, т.4 от ЗМСМА е общината, която съгласно чл.11, ал.1 ЗОС, следва да я управлява с грижата на добрия стопанин, като е налице обективна възможност за обезопасяването на улицата. С оглед на това, че

наличието на дупка на пътното платно, явяваща се причина за ПТП, е резултат от бездействието на длъжностните лица, на които ответникът – Столична община, е възложила изпълнението на очертаните по-горе задължения, която освен това е и собственик на улицата, при наличие на обективна възможност за обезопасяването ѝ, общината отговаря спрямо увреденото лице на основание чл. 49 ЗЗД. Такова тълкуване относно елементите от фактическия състав на търсената отговорност е дадено в решение № 15 от 25.07.2014 г. на ВКС по т. д. № 1506/2013 г., I т. о., ТК.

От приетите по делото доказателства (ликвидационен акт по процесната щета и извлечение от банкова сметка на ищеца) се установява, че за отстраняване не уврежданията по повод процесната щета ищецът е платил на доверен сервиз сумата от 455,24 лева.

С плащането на застрахователното обезщетение, респ. възстановяването на вредите в натура, застрахователят встъпва в правата на застрахования срещу застрахователя по застраховка „Гражданска отговорност“ на причинителя на вредата - до размера на платеното обезщетение и обичайните разноски, направени за неговото определяне - чл.411 КЗ. Обемът на отговорността по чл.410, ал.1 КЗ включва платеното застрахователно обезщетение и ликвидационните разноски. Отговорността на ответника на претендираното основание не може да надвишава застрахователната сума (чл.386, ал.1 КЗ) и действителната стойност на вредата (чл.386, ал.2 КЗ). Разпоредбата на чл.386, ал.2 КЗ предвижда, че обезщетението трябва да бъде равно на размера на вредата към деня на настъпване на застрахователното събитие - действителната (при пълна увреда) или възстановителната (при частична увреда) стойност на застрахованото имущество, т. е. стойността, срещу която вместо застрахованото имущество може да се купи друго със същото качество (чл.400, ал.1 КЗ), съответно стойността, необходима за възстановяване на имуществото в същия вид, в това число всички присъщи разходи за доставка, строителство, монтаж и други, без прилагане на обезценка (чл.400, ал.2 КЗ). В случая ответникът отговаря и за направените разходи за репатриране на автомобила поради невъзможността след събитието същият да се придвижва на собствен ход, защото тези разходи са в причинна връзка с увреждането на автомобила и дължимостта им на застрахования е уговорено в договора за застраховка „каска“.

Съгласно приетото заключение по основната съдебно - автотехническата експертиза по средни пазарни цени към датата на процесното събитие стойността на труда и на авточастите, необходими за възстановяване на нанесените вследствие на процесното ПТП щети, възлиза на 472,72 лева. При недоказано възражение за съпричиняване няма основание за намаляване на размера на вземането на основание чл.51, ал.2 ЗЗД. Платеното от ищеца застрахователно обезщетение е в по – нисък размер от дължимия – 455,24 лева. При това в полза на ищеца спрямо ответника е възникнало вземане по чл.410, ал.1, т.2 КЗ в размер на 470,24 лева – платено застрахователно обезщетение от 455,24 лева и ликвидационни разноски в размер на 15 лева, чийто размер съдът намира за обичаен и установен съгласно чл.162 ГПК. От изложеното следва, че искът следва да се уважи в предявения размер, ведно със законната лихва от подаване на исковата молба до окончателното плащане.

По разноските :

Предвид изхода на делото право на разноски има само ищецът, на който следва да се присъдят разноски в общ размер от 563 лева (д. такса – 50 лева, адв. възнаграждение – 168 лева, депозит за свидетел – 20 лева, депозит по САТЕ – 200 лева, половината от внесения депозит по съдебно – почеркова експертиза – 125 лева, предвид успешното оспорване на застрахователната полица).

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА Столична община, адрес: гр. София, ул. „Московска“ № 33 да плати на „ДЗИ – Общо застраховане“ ЕАД, ЕИК 121718407, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Витоша“ № 89Б, на основание чл.410, ал.1, т.2 КЗ сумата от 470,24 лева - непогасено вземане за изплатено застрахователно обезщетение и ликвидационни разноски за щети върху л.а. „М* с рег. № * КК, обект на сключен с ищеца договор по застраховка „каска“, които щети са причинени при

ПТП от 25.01.2020г. около 18:00ч. в гр. София, при движение по бул. „Искърско шосе“ поради попадане на автомобила в дълбока и небезопасна дупка на пътното платно, ведно със законна лихва от 08.07.2021г. (подаване на исковата молба) до окончателното плащане, както и на основание чл.78, ал.1 ГПК сумата от 563 лева – разноски.

Решението е постановено при участието на трети лица – помагачи на страната на ответника, а именно „Щрабаг“ ЕАД, ЕИК 130463628, със седалище и адрес на управление : гр. София, ул. „Кукуш“ №1, „Трансгео“ ЕООД, ЕИК 040248911, със седалище и адрес на управление : гр. София, бул. „Ал. Малинов“ № 80А и „Страбаг“ – дружество с ограничена отговорност с рег. № 010676681, регистрирано в Република Полша, седалище и адрес на управление : Република Полша, гр. Прушков, ул. „Парневска“ № 10 чрез „Страбаг Сп.з.о.о. – клон България“ КЧТ с ЕИК 204959403, седалище и адрес на управление : гр. София, бул. „Цариградско шосе“ № 115г, ет.8.

Присъдените суми могат да се внесат по следната банкова сметка : IBAN : BG58 UBBS 8888 1000 4760 74, BIC : UBBS BGSF при „Обединена българска банка“ АД с титуляр : „ДЗИ – Общо застраховане“ ЕАД.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му.

Съдия при Софийски районен съд: _____